

τοὺς βραχίονας εἰς τοὺς θνητοὺς καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ χαμογελοῦν εἰς τὸ σφίγκταγκέλευσμά των. Ἡ θλίψις ῥέει εἰς τὰς φλέβας ὡς νέκταρ.

Ὁ νεανίας κλαίει μὲ δυνατοὺς λυγμοὺς καὶ κλίνει πρὸς τὸν κυανοῦν πυθμένα. Τὰ μακριὰ του μαλλιά ἐγγιζοῦν τὰ κύματα. Τὸ ὕδωρ φουσκώνει ἀπὸ τὰ κτυπήματα μιᾶς γυναικείας καρδιάς.

«Ἐλα — ἀκούεται μία γλυκυτάτη φωνὴ — ἔλα ἐδῶ κάτω, εἰς τὰ κρουστάλλινά μας Ἀνάκτορα.

»Ἐχομε γιὰ σένα τραγούδια, ὡμορφιά, ἀγάπη. Δώσέ μας τὰ νειάτα σου ποῦ θάνη γιὰ μᾶς πολὺτιμο μαργαριτάρι!

Ἐκλινεν ἀκόμη περισσότερον πρὸς τὸν κυανοῦν πυθμένα, χωρὶς νὰ στραφῇ καὶ νὰ ρίψῃ οὔτε ἓνα κἂν βλέμμα εἰς τὸν κόσμον ποῦ ἄφινε...

Εἰς γαλακτώδης βραχίων περιέβαλε τὸν λαίμῳ του καὶ μετ' ὀλίγον ἐξηφανίσθη ὑπὸ τὰ κύματα.

Τὰ ἄσματα ἔπαυσαν. Τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐκάλυψε τὸ μυστήριον. Ὁ ἄλλος ναῦτης ἐξηκολούθησε μόνος του τὸ ταξίδι καὶ ἐβόσκει εἰς τὴν πατρίδα του, τὸν Πόρον, τὸ ὠραῖο νησί μὲ τοὺς βαθεῖς κόλπους, ὅπου ἐκπνέει ἡ αἰῶρα.

Εἰς τὸ λευκὸν του σπιτάκι, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ μεγάλου πλατάνου, εὔρε τὴν πιστὴν του

σύζυγον καὶ τὰ καλοκαμωμένα καὶ γερὰ παιδιὰ του.

Τὰ πλούτη τὰ ὁποῖα ἐσύναξεν εἰς τὰ μακροῦνὰ του ταξείδια, τοῦ ἔδωκαν χωράφια, ποιμένα καὶ δούλους.

Ἐγήρασεν ἐκτιμώμενος ἀπὸ τοὺς γείτονάς του, περικυκλωμένος ἀπὸ τὰ παιδιὰ του.

Ὁ ὕπνος του ὁμῶς δὲν ὁμοιάζει μὲ τὸν ὕπνον τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὰ ὄνειρά του βλέπει θεϊκὰς μορφὰς καὶ ἀκούει μαγικὰς στροφάς.

Βλέπει μάτια ποῦ λάμπουν ὅπως ὁ ὠκεανός, ὅταν ἀντανακλῶνται εἰς αὐτὸν τὰ ἄστρα καὶ ψιθυρίζει: «Νῦμαι' ἔρχομαι σὲ σᾶς γιὰ πάντα».

Τεῖνει τοὺς βραχίονας, θέλει νὰ ὁρμήσῃ... ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐξυπνᾷ.

Δὲν θ' ἀκούσῃ ποτὲ περὶ τὰς θεοπεσίας φωνάς, τῶν ὁποίων δὲν ἠθέλησε τότε ν' ἀκούσῃ τὴν πρόσκλησιν' ἢ γυναικὰ του, ἢ ὁποῖα διαρκῶς τὸν κατασκοπεύει, τὸν βλέπει νὰ κλαίῃ, νὰ κλαίῃ μὲ ἀπελπισίαν.

Μέσα εἰς τὴν θλίψιν του ἀποκαλεῖ εὐτυχῇ, τρισόλβιον ἐκεῖνον ποῦ δι' ἓνα φίλιν ἐθυσίασε τὴν νεότητά του καὶ ἐξέπνευσεν ἀκούων τὸ ὄμμα τῶν Σειρήνων.

KATINA ΨΥΧΑ

ΨΥΧΗ

ΠΤΑΤΑΙ διαρκῶς πλησίον σου. Ὑπὲρ τὸ εὐγραμμὸν ἄετῳμα τῶν μαύρων ὀφθαλμῶν σου καὶ τὰ μειδιῶντα χεῖλη σου θροεῖ περιχαρῆς. Σὲ περιπτύσσεται μὲ τοὺς πτερυγισμούς της. Σὲ φιλεῖ ἡδυπαθέστατα.

Αἱ χνοῶδεις πτέρυγές της - ἱριδόχροα, διαφανέστατα πέταλα ῥόδου — ψαύουν τὴν καστανὴν σου κόμην καὶ ἀνοικοκλειόμενα ἀναταράσσουσιν τὴν ἀτμόσφαιράν σου.

Φρικτὰς ριγίτις ἐκ φόβου μήπως ἀδιάκριτος ἐξελεγκτὴς εἰσέδυσεν εἰς τὸ δωμάτιόν σου. Ἀνεγείρεισαι ν' ἀπομακρύνῃς τὸν ἀόρατόν σου ἐφιάλτην καὶ ἡ χρυσόπτερος Ψυχὴ θωπεύει τὰς κρινορροδίνους παρειάς σου, ὡς τὴν ἀπαλὴν στεφάνην μυροδόλου ὑακίνθου.

Ζητεῖ μέλι, καὶ ἡ ἡλιόλουστος κυψέλη τῶν χειλέων σου προτείνεται αὐτόκλητος ἐνώπιόν της.

Ποθεῖ μῦρα νὰ ἀρωματίσῃ τὰ λεπτά της μέλη καὶ εἰσπνέει τὴν ἀναπνοὴν σου ἐν ἡδυπαθείᾳ.

Ἐπὶ τοῦ λευκοῦ καὶ λεῖου σου τραχήλου ἀνεύρισκε δασιν δροσώδη γαλακτόχρουν ποταμὸν ἀναψυχῆς.

Πλὴν τὸ ἀένναον ἀκτινοδόλημα τῶν ὀφθαλμῶν σου — θαδικοῦ ἀστερισμοῦ φωσφορισμὸς — τὴν ἔλκει καὶ ἡμιλιπόθυμον τὴν παρασύρει καὶ τὴν ἀναγκάζει συνεχῶς νὰ πτερυγίξῃ πλησιέστερον. Θὰ τῆς ἀπο-

μυζήσῃ τὴν ἱμάδα τῆς ζωῆς, θὰ ἀποσβέσῃ τῆς νεανικῆς της δροσερότητος τὴν αἴγλην.

Τὸ προαισθάνεται ἡ ἄπειρος Ψυχὴ καὶ δοκιμάζει ὑστατον ἀγῶνα, ὅπως διαφύγῃ.

Μάτην! Ὁ ἄβρὸς τοῦ σώματός της χνοῦς ἤδη ἐκὰθ' καὶ ἡ βελουδίνη νόμφη ἤρχισεν ν' ἀγωνιᾷ. Ὁλίγον ἔτι καὶ τ' ἀρμονικόν της θρόνημα θ' ἀνακοπῇ τελείως...

Ἀλλὰ... μία τῶν βλεφάρων σου ἀνάπαλσις τὴν διασώζει.

Καὶ ἡ ἀμνηστικός παρθένος ἐπαναλαμβάνει τὰς θωπείας' χαριέστερον σοὶ μειδιᾷ καὶ φρικιαστικώτερον διολισθαίνει ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ σου στέρνου, ὥς ὅτου ἀπαυδήσῃς διπλοῦς τὰς πτέρυγας καὶ καταφεύγει ὑπὸ τὴν διαφανῇ μεταξίνην πτύχῳσιν τοῦ μαύρου σου περικορμίου.

Ἦδη, ἐνῶ τὸ εὐθραυστόν της σῶμα ἐσπειρώθη ὑπὸ τὰς περιστηθίους τῆς ἐσθῆτός σου πτυχάς, ἡ μικροσκοπικὴ της κεφαλὴ στηριζομένη εἰς τὸ στήθος σου, ὑπνώττει, τὰ δὲ δυσδιάκριτά της χεῖλη — ὡς τοῦ κοιμωμένου βρέφους ἀνοικοκλειόμενα — ἐξακολουθοῦν ν' ἀποφυλλίζουν τὴν θαλαρὰν ναρκωτικὴν στεφάνην τοῦ ὕαμου, ἐφ' οὗ ἀνεπαύθησαν...

Ὡ! πρόσεχε μὴ ἀφυπνίσῃς τὴν ὑπνώττουσαν Ψυχὴν. Θὰ διακόψῃς τὸ γλυκύτερόν της ὄνειρον, θὰ θρυμματίσῃς τὴν παρθενικὴν της εὐτυχίαν. Πρόσεχε! Μαζὶ της ἀναπνέει μία ἀληθινὴ ψυχὴ ἡ Ψυχὴ μου.

ΣΙΒΥΛΛΑ